

Kommin in 12 ½ jaar uitgegroeid tot een volwaardig buurthuis

„Er wordt bij de bezoekers niets meer ingepompt”

(Van onze verslaggever Anton Boender)

BUSSUM – Bij het Bussumse buurthuis Kommin is in de loop der jaren veel veranderd. Zoveel zelfs, dat het best aardig lijkt daarbij even stil te staan, nu de stichting voor club- en buurthuiswerk Bussum, het bestuur van Kommin, zaterdag 25 april twaalfeneenhalf jaar bestaat en dat met veel feestelijkheden komend weekeinde viert.

Frans Voogt (39) is een van de vier vaste medewerkers van Kommin, waar wekelijks zo'n duizend bezoekers over de vloer komen. Hij kent Kommin en de buurt, zeg maar de Westereng en omgeving, als zijn broekzak. Er wonen daar, aldus Kommin, veel mensen uit de lagere- en middeninkomensgroep. Kommin heeft zich ontwikkeld tot een echt buurthuis hoewel dat twaalfeneenhalf jaar geleden er nog niet naar uit zag.

Frans Voogt zet graag uiteen hoe Kommin uitgroeide van een centrum, dat de buurt met argusogen bekeek en waar de nodige vechtpartijtjes waren, tot een trefpunt met een nogal indringende communicatie met zijn bezoekers en de buurtbewoners. En als het even kan hulp verleent en de mensen probeert te begrijpen.

„Ons geheim is misschien wel, dat er hier constante veranderingen plaats vinden naar de activiteiten toe. We staan steeds open voor wat de mensen willen. Er wordt hier niets ingepompt, maar de activiteiten ontstaan hier vanuit de bestaande behoefte. Vanuit de vraag zetten we iets op. Een activiteit als het volksdansen voor bejaarden is hier zomaar ontstaan uit wat de mensen wilden. Via de SWOB is dat geregeld. Als iets van de mensen zelf af-

komt, doen ze er ook meer voor om het tot een succes te maken. Die volksdansgroep is al uitgegroeid tot veertig personen”.

„Vroeger was het heel anders in Kommin. In het begin hadden we een duidelijk aanbod van programma's, waarvan bestuur en staf dachten, dat het wel zou inslaan. In het begin hadden we hoofdzakelijk jeugd- en jongerenwerk. Hooguit was er een gymnastiekclubje. Vooral in die tijd was onze doelgroep de hele sociale laag van werkende mensen, speciaal de jongeren. Er waren nogal wat regels in het buurthuis, wat nadelige gevolgen had. Kommin kreeg zelfs het beeld van vechten, van een buurthuis waar wel eens wat voorviel. Langzamerhand is dat veranderd. Bestuur en staf zeiden niet langer dat jongeren zich zo en zo moesten gedragen, een stropdas moesten dragen e.d. Nee, we vroegen ons af of de vrij strakke regels bijdroegen aan die ongeregeldeheden. We wilden weten voor wie we het eigenlijk deden. Hoe creëerden we de omstandigheden zo, dat mensen zich prettig kunnen voelen? Dat werd het uitgangspunt”.

Sfeertje

„Daarom zijn we de bezoekers meer bij het gebeuren in Kommin gaan betrekken. Uit de bezoekerskring hebben we de medewerkers gezocht. En dat is gelukt. De bezoekers zelf zijn ook veranderd. Er zijn hier ook peutergroepen en bejaardenclubs. We starten niet zo maar iets, maar peilen eerst de behoefte. De grote vraag is natuurlijk wel hoe je dat doet. Dat heeft allemaal te maken met de sfeer. Na veel activiteiten wordt hier koffie gedronken, nagepraat. Wij als stafleden luisteren mee, gaan er tussenin zitten. Vanuit die ongedwongen sfeer komen vaak ook de ideeën bij de mensen op. Binnen dat sfeertje zijn mensen bereid te praten. Ook de mensen die anders geïsoleerd

leven praten dan mee. Ik denk dat hier, als mensen onder-elkaar, ook hulp verleend kan worden. Als je maar wat hoort, kun je informatie geven. Er dienen zich allerlei zaken aan tijdens dat napraten. Er zijn al hele discussies geweest over de abortus door mense die yogalessen volgen. Over kleding, mode, gezondheid, eten en drinken, werkloosheid. Er wordt in dat sfeertje gemakkelijk gepraat over maatschappelijke zaken. Er is eens een vrouw geweest, wier man al twee jaar werkloos is. Ze zei dat haar man al een stapel sollicitatiebrieven had. En dat afgezet tegenover het sfeertje, dat werklozen niet willen werken... In zo'n situatie proberen we die discussies te voeren, mensen elkaars meningen te laten uitwisselen. Het is een heel belangrijk proces, dat je niet uit krant of televisie kunt halen”.

Kommin heeft, aldus Frans Voogt, zeker ook een verwijfsfunctie met wat uitleg. Wat is en hoe vind je de weg naar de MOB, de SPPD, de wetswinkel. „Mensen moeten zich prettig voelen en dat staat bij ons nog steeds hoog in het vaandel”, benadrukt Voogt.

Bij tientallen activiteiten in Kommin worden Voogt een de stafkrachten Jan

Minekus, Ankie de Jager en Gerard Bierman (conciërge) bijgestaan door stagiaires, begeleiders van de activiteiten en talrijke niet betaalde medewerkers. Topdagen in het bezoek blijven natuurlijk de zondagmiddag-discosoo's voor 12- tot 16-jarigen, die dan geen alcohol wordt geschonken, en de vrijdag-, zaterdag- en zondagavonden. Ook op de andere avonden is Kommin geopend. Dinsdagavonden zijn speciaal bestemd voor de wetswinkel, de fotoclub en handenarbeid en de woensdagavonden voor beat- en souldansen, kledingmaken en handenarbeid. Medewerkers wordt zodanige zelfstandigheid bijgebracht, dat ze na verloop van tijd in staat zijn activiteiten zelfstandig te begeleiden.

De problemen met de buurt zijn volgens Frans Voogt veel minder dan vroeger. „Het betekent niet dat de omwonenden minder overlast hebben, maar er is een stuk gewinning ontstaan. De buurt maakt ook meer gebruik van Kommin”.

Zekere bekendheid in ruimere zin heeft het buurthuis gekregen door zijn speciale thema-avonden, over bijvoorbeeld de verhouding jongeren-politie, drank, sex, huisvesting, werkloosheid, waarvoor meestal een inlei-

● Een van de activiteiten in Kommin: kleding maken met naaimachines. (Foto: Stevens).

der komt en film en discussie op het programma staan.

Rechtsgevoel

Frans Voogt: „Als buurthuiswerker heb ik binnen mijn takenpakket de hulpverlening. Je adviseert mensen die problemen hebben. Samen ga je een proces begeleiden. Samen schrijf je brieven aan instanties. Wat ons betreft zijn er geen grenzen zolang er vragen komen waaruit naar ons gevoel het rechtsgevoel van de mens in het geding is. Samen met die mensen kijk je dan wat je eraan kunt doen”.

Voor alle mensen die maar iets met Kommin hebben te maken (gehald) is er zaterdagmiddag vanaf 14.30 uur een receptie. Kinderen van 5 tot 12 jaar kunnen zaterdagmorgen om half elf poppentheater „De Kleinste Komedie” gaan zien. Zaterdagavond treedt voor de groep 16-jarigen en ouder America Gipsy op. En zondagmiddag gebeurt dat voor 11- tot 16-jarigen. „Allemaal gratis, want Kommin viert gewoon feest”, wil Frans Voogt nog kwijt.

23 april